

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 20738-09-17 ח' נ' ח'
תלה"מ 39969-11-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 8567-12-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 16281-05-19 ח' נ' ח'

בפני כב' השופטת שלי אייזנברג, נשיאה

התובעת/הנתבעת נ' ח' ת"ז -----
ע"י ב"כ עוה"ד שרין סולן ו/או עוה"ד באבא מאזן

נגד

הנתבע/התובע ב' ח' ת"ז ----
ע"י ב"כ עוה"ד אייל טל ו/או עוה"ד יואב סתיו

פסק דין

1 .1 הצדדים הם בני זוג לשעבר, בני העדה הנוצרית שנישאו זל"ז ביום 22/09/2013 (למען
2 הנוחות יכוננו "האיש" ו"האישה"), אשר הסכסוך בעניינם הוליד את ההליכים הבאים:
3 תמ"ש 20738-09-17 – תביעת האיש לפירוק שיתוף ואיזון משאבים.
4 תלה"מ 39969-11-18 – תביעת האיש לפיצויים בגין הפרת חוק הגנת הפרטיות.
5 תלה"מ 8567-12-18 - תביעת האישה לאיזון משאבים ופירוק שיתוף.
6 תלה"מ 16281-05-19 – תביעת האישה לדמי שימוש ראויים.
7 יש לציין כי בין האיש לאישה ושני אחיה התנהל הליך נוסף בתמ"ש 54935-01-19, במסגרתו
8 ניתן פסק דין ביום 02/01/2022.
9

10 .2 הצדדים הכירו ביום 28/04/2011 ונישאו ביום 22/09/2013. לצדדים אין ילדים משותפים
11 (לשניהם ילדים בגירים מנישואים קודמים).
12 ביום 08/05/2013 חתמו הצדדים על הסכם מכר, לפיו רכשו במשותף דירת מגורים ברחוב --
13 - ב---, תמורת סך כולל של 2,780,000 ₪ (להלן: "הדירה" או "דירת המגורים").
14 לצורך רכישת הדירה נטלו הצדדים ביום 05/01/2015 הלוואת משכנתא בסך של 1,946,000
15 ₪. היתרה שולמה מהון עצמי.
16 הצדדים עברו להתגורר בדירה ביום 09/08/2015, האישה עזבה את הדירה בחודש מאי
17 2017.
18

התביעות הרכושיות: תמ"ש 20738-09-17; תלה"מ 8567-12-18; תלה"מ 16281-05-19

20 .3 בית המשפט מינה שמאי מומחה מטעמו לצורך הערכת שווי דירת המגורים. חוות דעתו
21 השמאי מיום 02/02/2020 העמידה את שווי דירת המגורים במכירה ממוכר מרצון לקונה
22 מרצון על סך 3,000,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

1 בנוסף מונה רואה חשבון נתן שטרנפלד כמומחה לביצוע איזון משאבים בין הצדדים (להלן
2 "המומחה").

3 הואיל והצדדים היו חלוקים אודות המועד הקובע לאיזון המשאבים ביניהם, התבקש
4 המומחה להתייחס בחוות הדעת לשני מועדים:

5 א. מיום 1/5/2011 ועד 1/5/2017 (כטענת האישה; להלן: "תקופה א").

6 ב. מיום 22/9/2013 ועד 1/5/2017 (כטענת האיש; להלן: "תקופה ב").

7
8 בחוות דעתו מיום 08/07/2020 קבע המומחה כדלקמן:

9 "לפי האפשרות הראשונה, אם תקבע תקופה א' על האישה להעביר לבעל כיום סך של
10 175,933 ₪ לאיזון כולל של עודף זכויותיה, ואם תקבע תקופה ב' עליה להעביר לבעל
11 13,433 ₪.

12 לפי האפשרות השנייה, האיזון נחלק ל-3 חלקים

13 1.1. איזון נוכחי

14 אם תקבע תקופה א' על האישה להעביר לבעל כיום 81,108 ₪, ואם תקבע
15 תקופה ב' על הבעל להעביר לאישה כיום סך של 36,583 ₪.

16 1.2. איזון בעת פרישת האישה מעבודתה

17 אם תקבע תקופה א' על האישה להעביר לבעל בעת פרישתה סך של 9,294 ₪,
18 ואם תקבע תקופה ב' על האישה להעביר לבעל בעת פרישתה סך של 5,148 ₪.
19 סך זה יהיה צמוד לעליית השכר הממוצע במשק, מיום חוות דעתי ועד יום
20 התשלום.

21 1.3. איזון זכויות פנסיוניות

22 אם תקבע תקופה א' תרשם פסיקתא בשיעור של 50% על זכויות האישה
23 בקרן הפנסיה מגדל מקפת הותיקה לטובת הבעל, ואם תקבע תקופה ב'
24 תרשם פסיקתא על זכויות האישה בקרן הפנסיה בשיעור ההעברה של 44.2%
25 לטובת הבעל".

26 יצוין, כי המומחה השיב לשאלות ההבהרה מטעם הצדדים ואף נחקר בבית המשפט על חוות
27 דעתו.

28 טענות האיש בתמצית

29
30 4. האיש עותר לאיזון משאבים בזכויות שצברו הצדדים ולפירוק השיתוף בדירת המגורים,
31 "כאשר מתוך כספי המכר יוחזר לתובע סך של 834,000 ₪ בגין התשלום מכספי נכסים ב---
32 "(סעיף 46א). לגרסתו, הוא ניסה להחתים את האישה על הסכם ממון טרם הנישואים,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

1 אולם היא סירבה לכך. עם זאת, ביום 13/12/2011 האישה שלחה לו הודעת ווטסאפ (להלן :
2 "הודעת הווטסאפ"), לפיה היא מצהירה כי אין לה חלק בנכסים והכספים שצבר התובע
3 טרם נישואיהם.
4 האישה טוען, כי מקור ההון העצמי ששימש אותו לרכישת דירת המגורים, בסך כולל של
5 834,000 ₪, הינו ממימוש נכסים שהיו בבעלותו טרם הנישואים, ועל כן על האישה להשיב
6 לו סכום זה.
7 עוד טען האישה בכתב התביעה, כי על האישה להשיב לו סך של 400,000 ₪ אשר שולמו על
8 ידו לצורך שיפוץ דירת המגורים, כאשר מקור הכספים בתמורת מכר נכס מקרקעין שהיה
9 בבעלותו טרם הנישואים.
10 בנוסף, האישה טען כי מלבד שני תשלומים בסך כולל של 7,000 ₪ אשר שולמו על ידי האישה,
11 הוא שנשא לבדו בכל תשלומי המשכנתא. משכך, הוא עותר להשבת מחצית מתשלומי
12 המשכנתא ששולמו עד ליום הגשת התביעה.
13 עוד עתר האישה בכתב התביעה, למתן צו אשר יקבע כי רכב מסוג אינפיניטי (להלן : "הרכב"
14 או "רכב האינפיניטי") בבעלותו הבלעדית, אף שנרשם בעת רכישתו על שם האישה לצורך
15 קבלת הנחה בתשלומי הביטוח. לגרסתו הרכב נרכש על ידו מהונו העצמי, הוא שעשה בו
16 שימוש בלעדי ונשא בכל הוצאות אחזקתו. לטענתו, האישה השתמשה במקביל ברכב יוקרה
17 מסוג מרצדס אשר הוא נשא ביותר ממחצית התשלום עבור רכישתו.
18 יצוין, כי בכתב ההגנה שהגיש האישה כנגד תביעת האישה לפירוק שיתוף, בתצהיר עדותו
19 הראשית ובסיכומיו טען, כי לא היתה כוונת שיתוף בין הצדדים לאורך כל תקופת הקשר
20 הזוגי. לטענתו בשים לב לכך שהלכה למעשה הוא שנשא בכל התשלומים עבור דירת
21 המגורים (ההון העצמי הראשוני ותשלומי המשכנתא), יש לקבוע כי דירת המגורים היא
22 בבעלותו הבלעדית ולאשה אין כל זכויות בה. בנסיבות יש לדחות את תביעת האישה לשכר
23 דירה ראוי.
24 בכל הנוגע לאיזון המשאבים, טען האישה בסיכומיו כי האישה לא תרמה מאומה למשק
25 הבית המשותף, לא השתתפה בהוצאות המחייה ואף לא הפקידה את משכורתה או כספים
26 אחרים בחשבון הבנק המשותף. משכך, הוא עותר לקבלת קביעות המומחה בחוות הדעת
27 ולדחיית טענות האישה בדבר הברחת כספים שבוצעה על ידו.
28 עוד טען האישה בסיכומיו, כי במסגרת איזון המשאבים בין הצדדים, יש לחייב את האישה
29 להשיב לו סך כולל של 496,213 ₪, המהווה את מחצית החובות שנוצרו והמיסים ששולמו
30 בגינם, בחברות שבבעלותו, כתוצאה מהזרמת כספים לחשבון הבנק המשותף של הצדדים.
31
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 20738-09-17 ח' נ' ח'
תלה"מ 39969-11-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 8567-12-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 16281-05-19 ח' נ' ח'

טענות האישה בתמצית

1
2 5. לטענת האישה, הצדדים מעולם לא חתמו על הסכם ממון, ומשכך כל הרכוש, הנכסים
3 והכספים שצברו במהלך תקופת החיים המשותפת, לרבות אלה הרשומים על שם האיש
4 בלבד, צריכים להתחלק בהתאם להוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, התש"לג-1973 (להלן:
5 "חוק יחסי ממון").
6 עוד נטען על ידה, כי דירת המגורים נרשמה על שם שני הצדדים, כמו גם הלוואת המשכנתא
7 שנלקחה על ידם, ומקור ההון העצמי ששולם להשלמת רכישת דירת המגורים אינו רלוונטי
8 לעניין זכויות הצדדים בה.
9 לגרסת האישה, היא השקיעה סך של למעלה מ-200,000 ₪ בריהוט וריצוף דירת המגורים,
10 בין היתר באמצעות מתן שיקים דחויים, וסוכם בינה לבין האיש כי ברגע שתסיים לשלם
11 הוצאות אלה, היא תעביר לו את חלקה בתשלום הלוואת המשכנתא.
12 האישה טוענת כי יש לקבוע את מועד תחילת החיים המשותפים סמוך לאחר שהצדדים
13 הכירו, קרי החל מיום 01/05/2011.
14 האישה טוענת בסיכומיה, כי קביעות המומחה בחוות דעתו שגויות. לגרסתה, האיש ביצע
15 הברחות כספים בסדר גודל של 7 מיליון ₪, אשר לא קיבלו ביטוי בקביעות ומסקנות
16 המומחה בחוות דעתו.
17 בהתייחס להודעת הווטסאפ אשר צורפה על ידי האיש, טענה האישה כי אינה שלמה כאשר
18 לא צורף המשך ההתכתבות בין הצדדים, שם הצהירה כי דירת המגורים תהיה משותפת,
19 כמו גם כל הזכויות שיצברו הצדדים במהלך נישואיהם.
20 בהתייחס לרכב האינפניטי, טענה האישה כי נרכש על ידי האיש כמתנה עבורה ולא כנטען
21 על ידו.
22 בהתייחס לתובענה לדמי שימוש ראויים טענה, כי עזבה את דירת המגורים בחודש מאי
23 2017 עקב יחסו האלים של האיש אליה והיחסים העכורים בין הצדדים. לגרסתה, האיש
24 מנע ממנה אפשרות לשוב להתגורר בדירת המגורים (החליף את מנעול הדירה והכניס לשם
25 אישה אחרת), ומשכך, היא זכאית לתשלום דמי שימוש ראויים כשיעור חלקה בבעלות
26 בדירת המגורים.
27 האישה טוענת כי היא זכאית לתשלום שכר דירה בשיעור של 7,500 ₪ לחודש מיום עזיבתה
28 את דירת המגורים. לחילופין, היא טוענת כי יש להחיל על האיש מחצית מתשלום
29 המשכנתא החל עליה.
30
31
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

דיון

- 1
2 הצדדים נישאו לאחר שנת 1974. לפיכך חלות עליהם הוראות חוק יחסי ממון. הצדדים לא
3 ערכו הסכם ממון, ומשכך יש לראות בהם כמסכימים להסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק
4 יחסי ממון, כהוראת סעיף 3 שבחוק יחסי ממון.
5 סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון קובע: "עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו
6 של בן זוג (בחוק זה - פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל
7 נכסי בני הזוג, למעט -
8 (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין;
9 (2) גימלה המשתלמת לאחד מבני הזוג על-ידי המוסד לביטוח לאומי, או גימלה או פיצוי
10 שנפסקו או המגיעים על פי חיקוק לאחד מבני-הזוג בשל נזק גוף, או מוות;
11 (3) נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם".
12
13

מועד תחילת החיים המשותפים

- 14 7. לאחר ששקלתי טענות הצדדים שוכנעתי כי יש לדחות טענת האישה העותרת לקבוע את
15 מועד תחילת השיתוף לצורך איזון המשאבים בסמוך לאחר היכרות הצדדים, קרי החל
16 מיום 01/05/2011. אין בסיס לקבוע את המועד הקובע כשלושה ימים בלבד לאחר ההיכרות
17 הראשונית בין הצדדים, כאשר הקשר הזוגי ביניהם הבשיל להחלטה על נישואים למעלה
18 משנתיים לאחר המועד האמור.
19 האישה לא סיפקה אינדיקציות המעידות על בניית תא כלכלי משותף בתקופת ההיכרות.
20 מדובר בתקופה לא ארוכה, שאמנם הובילה בסופו של יום לנישואים, אך לא ניתן לומר,
21 שהיה ניתן לצפות זאת בעת שהצדדים הכירו או סמוך לאחר מכן, עת לא ידעו הצדדים מה
22 יוליד יום והאם מערכת היחסים ביניהם אכן תוביל לנישואים או אם לאו.
23 אף במועד חתימת הסכם רכישת דירת המגורים, ביום 08/05/2013, בסמוך לנישואי
24 הצדדים, יש כדי לחזק את קביעתי, כי המועד הקובע הוא יום הנישואים ולא מועד
25 ההיכרות, שכן האקט של רכישת בדירת מגורים משותפת בסמוך לנישואין מלמד על אומד
26 הדעת וההחלטה לקשור האחד בגורל האחרת.
27 הטענה לפיה הצדדים חיו יחד בדירות שכורות טרם הנישואים, אינה מעלה או מורידה
28 לעניין זה. תקופת ההיכרות היא תקופה שהצדדים בחנו את הקשר ביניהם שהתפתח
29 והבשיל עד כדי קבלת החלטה על נישואים.
30

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

1 אשר על כן, אני קובעת כי המועד הקובע לאיזון המשאבים בין הצדדים הוא יום נישואיהם
2 22/09/2013, וכי תקופת החיים המשותפים הינה מיום זה ועד 01/5/2017, כמוסכם בין
3 הצדדים.

דירת המגורים

4
5
6 8. דירת המגורים רשומה על שם שני בני הזוג בפנקסי המקרקעין. כידוע, על פי סעיף 125 (א)
7 לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 (להלן: "**חוק המקרקעין**"), "**רישום בפנקסים לגבי**
8 **מקרקעין מוסדרים יהווה ראיה חותכת לתכנון**".
9 הנטל לסתירת הרישום ולהוכחה כי זה אינו משקף את המצב האמיתי של הזכויות הוא נטל
10 כבד ביותר (ראו לעניין זה: ע"א 2576/03 אהובה וינברג נ' האפוטרופוס הכללי לנכסי
11 נפקדים, פורסם במאגרים משפטיים, 21/02/2007).
12 על פי הדין הנוהג, הרישום בפנקסי המקרקעין משקף את זכויות הבעלות, ואין נפקות
13 לשיעור תרומת מי מהצדדים, או למקורות הכספים העודפים שהושקעו. על כן, ככלל, כאשר
14 נכס רשום על שם הצדדים בחלקים שווים, לא תשמע הטענה, כי אחד מהם השקיע יותר
15 ברכישתו. רישום הזכויות חלקים שווים, בשים לב לשיעור תרומה משמעותי יותר של אחד
16 מהצדדים, יש בו אף כדי ללמד שאותה תרומת יתר, היא בגדר וויתור של אותו צד על זכויות
17 יתר בנכס. סכום אותו שילם צד מעבר לשווי זכויותיו הרשומות בדירה, נראה כמתנה
18 שניתנה לצד השני, ולאחר הפרידה אין הוא זכאי לחזור בו מן המתנה (ראו: ע"א 66/88 דקר
19 נ' דקר, פ"ד מג (1989) 122 (1); ע"א 343/87 פרי נ' פרי, פ"ד מד (2) 154, 164 (1990)).
20 משכך, ועל פי הרישום שהוצג בפניי, לכאורה הזכויות בדירת המגורים שייכות לצדדים
21 בחלקים שווים.

22
23 9. לאורכו ולרוחבו של ההליך טען האיש (בכתב ההגנה מטעמו לתביעה הרכושית שהגישה
24 האישה, בתצהיר עדותו הראשית ובסיכומיו), כי כלל לא היתה כוונת שיתוף בין הצדדים
25 לאורך כל תקופת הקשר הזוגי. לטענתו, בשים לב לכך שהלכה למעשה הוא שנשא בכל
26 התשלומים עבור דירת המגורים, יש לקבוע כי דירת המגורים היא בבעלותו הבלעדית
27 ולאישה אין זכויות בה. טענות אלה מצאתי לדחות ואפרט טעמי.

28
29 10. ראשית הטענה לא הובאה בכתב התביעה מטעם האיש לפירוק השיתוף בדירה, במסגרתו
30 עתר לפירוק השיתוף בדירת המגורים, תוך חיוב האישה בהחזר הכספים שהוצאו על ידו
31 למימון רכישת הדירה ושיפוצה (ההון העצמי, עלות השיפוצים הנטענת והחזר תשלומי
32 המשכנתא). ראה גם הצהרת ב"כ האיש בפתח הדיון שהתקיים ביום 15/01/2018 "**אנחנו**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 20738-09-17 ח' נ' ח'

תלה"מ 39969-11-18 ח' נ' ח'

תלה"מ 8567-12-18 ח' נ' ח'

תלה"מ 16281-05-19 ח' נ' ח'

- 1 מבקשים שהכספים שהושקעו על ידו יוחזרו בהתאם להצהרת הנתבעת בעצמה שהיא לא
2 רוצה מזה דבר וככל שתותר יתרה תחולק בין הצדדים".
3 האיש לא עתר לתיקון כתב תביעתו ויש בשינוי בגרסתו משום הרחבת חזית אסורה.
4
- 5 11. אף לגופה של טענה - דינה להידחות. דירת המגורים נרשמה בחלקים שווים על שם שני
6 הצדדים, שניהם חתמו יחד על מסמכי הלוואת המשכנתא (בסך של 70% לערך משווי הדירה
7 בעת רכישתה) ותשלומי המשכנתא החודשיים שולמו מחשבון הבנק המשותף של הצדדים.
8 לא הונחה בפני כל אינדיקציה שיכולה ללמד על הפרדה רכושית בעניין דירת המגורים.
9 טענות האיש לעניין כוונה לחתום על הסכם ממון דינן להדחות משלא השתכללה הכוונה ליד
10 מעשה. בסופו של יום הצדדים לא ערכו הסכם ממון ולא חתמו על הסכם ממון.
11 האיש יכל על נקלה להתנות את תשלום הכספים אשר לטענתו הביא מלפני הנישואים,
12 ברישום של הזכויות ביחס שונה, שלא מחצה על מחצה. האיש יכל לעמוד על דעתו באשר
13 לרצונו לחתום על הסכם ממון אשר יסדיר את ענייניהם הרכשיים. ואולם, משבחרו
14 הצדדים לפעול בשיתוף ולרשום את הזכויות בדירה בחלקים שווים על שם שניהם, מבלי
15 להחריג סכומים כאלו או אחרים שהביא מי מהם לנישואים, לא יכולה להשמע טענה ליחס
16 אחר של חלוקת הזכויות בדירה. הרישום בחלקים שווים מעיד אודות אומד דעת שיתופי,
17 לטובת תא כלכלי משותף אחד של שני בני הזוג.
18
- 19 כאן המקום להדגיש, כי הוראות סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון אמנם קובעות, כי נכסים
20 שהיו ברשות מי מבני הזוג ערב הנישואים, או נכסים שנתקבלו במתנה או בירושה, אינם ברי
21 איזון. אולם, גם אם אקבל את טענות האיש, לפיהן ההון העצמי ששימש לרכישת דירת
22 המגורים, כמו גם הסכום הנטען לגבי עלות השיפוצים שבוצעו בדירת המגורים, מקורם
23 במימוש נכסים שהיו בבעלות האיש טרם הנישואים, הרי שבהיעדר הסכם המחריג סכומים
24 אלה, כאמור בהוראת סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון, הרי שרישום הזכויות בדירה בחלקים
25 שווים ע"ש בני הזוג מלמד, שהאיש בחר לשתף בהם את האישה בעת רכישת דירת
26 המגורים. האמור לעיל נכון גם לגבי נטילת הלוואת המשכנתא וביצוע התשלומים
27 החודשיים מחשבון משותף.
28
- 29 12. אשר לטענות בעניין נפקות הודעת הווטסאפ – על פי האמור בסיפא להודעת הווטסאפ,
30 האישה הצהירה בה על ויתור על נכסי האיש מהתקופה שלפני הנישואים :
31 "כל מה שהיה בבעלותך לפני הנישואין לא שייך לי. המסעדה לא שלי. המשרד לא שלי.
32 הבית שנמצא ברח' --- לא שלי ולא רוצה לגור בו".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 20738-09-17 ח' נ' ח'
תלה"מ 39969-11-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 8567-12-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 16281-05-19 ח' נ' ח'

- 1 נוכח המפורט לעיל, אף אם אקבל טענות האיש, משעה שבחר להפנות כספים ממימוש
2 נכסים שהיו בבעלותו טרם הנישואים, לצורך רכישת דירת מגורים משותפת שנרשמה ע"ש
3 שני בני הזוג, מבלי להחריג כספים באמצעות הסכם ממון או רישום הזכויות ביחס שונה, יש
4 לראות בו כמי שוויתר על כך והסכים לשיתוף בדירת המגורים, כפי שנעשה בפועל.
5
6 כאן המקום לציין, שאין ממש בטענות האיש לפיהן, האישה לא השקיעה מכספיה בדירת
7 המגורים, או לצרכי המחיה של הצדדים בתקופת החיים המשותפת.
8 לתצהיר המשלים של האישה מיום 29/12/2022, צורפו אסמכתאות המעידות כי היא
9 השקיעה כספים מחשבונה לטובת השבחת דירת המגורים (רכישת ריהוט, ריצוף ומכשירי
10 חשמל בסך כולל של 180,000 ₪ לערך), כמו גם תשלום שכר דירה, מיסי ועד בית בדירות
11 ששכרו הצדדים טרם המעבר לדירת המגורים, תשלומי משכנתא בסך כולל של 7,000 ₪
12 ועוד.
13
14 13. מכל האמור, אני דוחה טענות האיש בעניין זה וקובעת, כי פירוק השיתוף בדירת המגורים
15 יבוצע בהתאם לרישום בפנקסי המקרקעין: בחלקים שווים בין הצדדים. לא שוכנעתי כי
16 האיש זכאי להחזר כספים אשר שולמו על ידו לרכישת דירת המגורים, ובכלל זה - ההון
17 העצמי, החזר עלות השיפוצים הנטענת ותשלומי משכנתא בהם נשא במהלך תקופת החיים
18 המשותפת וטרם המועד הקובע לפירוד.
19 למען הסר ספק, השיתוף בזכויות בדירה משמעו שיתוף בחובות הרובצים עליה, היינו על
20 הצדדים לשאת בחלקים שווים בתשלומי המשכנתא החל מהמועד הקובע לפירוד
21 בתשלומי הלוואת המלא של הלוואת המשכנתא. אין חולק, כי האיש נושא לבדו
22 בתשלומי הלוואת המשכנתא מאז פרידת הצדדים, לפיכך על האישה להשיב לו מחצית
23 מתשלומי המשכנתא ששולמו על ידו.
24 בנוכח קביעתי להלן הוראותיי לביצוע פירוק השיתוף:
25 13.1 ניתן צו לפירוק השיתוף בדירת המגורים. הפירוק ייעשה בדרך של מכירת הדירה
26 כפנויה למרבה במחיר, כאשר התמורה בניכוי הוצאות המכירה וחובות הרובצים
27 עליה תחולק בין הצדדים בחלקים שווים, לאחר ניכוי יתרת הלוואת המשכנתא,
28 לרבות תשלומי עבר, תשלום איזון המשאבים ודמי השימוש, כפי שנפסקו במסגרת
29 פסק דין זה.
30 13.2 אני ממנה את באי כוח הצדדים עו"ד שרין סולן ועו"ד אייל טל ככונסי נכסים
31 למכירת דירת המגורים. כונסי הנכסים יפעלו למכירתה, לרבות קבלת חוות דעת
32 שמאי מעודכנת (כאמור בהחלטתי מיום 24/11/2020) אשר תכלול את שווייה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

- 1 המעודכן של דירת המגורים, לרבות הערכת שווי דמי השימוש הראויים, פרסום,
2 עריכת התמחרות ורישום הערה מתאימה בלשכת רישום המקרקעין.
3 13.3 המכר יבוצע בפיקוח בית המשפט - הסכם מכר יוגש לאישור.
4 13.4 כונסי הנכסים יגישו דו"ח פעולות ראשון בתוך 60 ימים מהיום.
5 13.5 כונסי הנכסים רשאים להגיש פסיקתא לחתימתי.
6
7

איזון זכויות - קביעות המומחה והטענות להברחות כספים

- 8 14. האישה טענה בסיכומיה כי קביעות המומחה בחוות דעתו שגויות, שכן לגרסתה, האיש ביצע
9 הברחות כספים בסדר גודל של 7 מיליון ₪, אשר לא קיבלו ביטוי בקביעות ומסקנות
10 המומחה בחוות דעתו.
11 בהחלטתי המפורטת מיום 11/03/2023, נדחתה בקשת האישה למינוי מומחה נוסף מטעם
12 בית המשפט. עם זאת, מצאתי לציין בקצרה את השתלשלות העניינים טרם מתן החלטה זו,
13 וכן את עיקרי הקביעות בה ובהחלטות קודמות בנושא.
14 בהחלטת בית המשפט מיום 27/04/2022, נתבקש המומחה לבחון האם יש מקום לעדכון
15 חוות דעתו, בעקבות המצאת דפי חשבון בנקאיים, שלטענת האישה, היה בהם כדי לשנות
16 את קביעות המומחה.
17 הצורך בדיון בשאלת עדכון חוות דעת המומחה עלה, נוכח בקשת האישה לגילוי חשבונות
18 בנקים, שהוגשה לאחר שהסתיימה שמיעת הראיות, לרבות חקירת המומחה, ולאחר שניתן
19 צו לסיכומים. לפני משורת הדין, ביום 06/08/2021 נעתר בית המשפט לבקשה.
20 בהחלטה נקבע, כי על אף שהבקשה הוגשה בשלב כה מאוחר של ההליך, לאחר שהסתיימו
21 הליך שמיעת הראיות, ולאור עקרון השקיפות הנהוג בבית המשפט לענייני משפחה והטלת
22 חובה מוגברת על הצדדים בכל הנוגע למסירת מידע, ניתנה לאישה האפשרות לגילוי
23 מסמכים בשלב זה.
24 לאחר בדיקת המסמכים וטענותיה המשלימות של האישה, הודיע המומחה כי אלו מהווים
25 למעשה בקשה לבדיקה חקירתית מעמיקה ומקיפה של אלפי פעולות בנקאיות, וחוות הדעת
26 אשר צורפה מטעם המבקשת אינה מעלה שאלות לגבי חוות דעתו, אלא עוסקת בניתוח
27 חשבונאי של כל הפעולות בחשבונות הפרטיים של המשיב ובחשבון המשותף של הצדדים.
28 לאור האמור, הודיע המומחה כי אין באפשרותו לבצע את הבדיקה הנדרשת. האישה עתרה
29 למינוי מומחה נוסף ובהחלטה מיום 14/07/2022 נפסק כדלקמן:
30 "לאחר ששקלתי טענות הצדדים, איני סבורה כי יש מקום בשלב זה למינוי מומחה נוסף.
31 טענות המבקשת בעקבות גילוי המסמכים הנוסף מעלות מחלוקת עובדתית חדשה אשר

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

- 1 דורשת בירור עובדתי - בחינת השאלה האם העובדות הנטענות מוכיחות קיומה של
2 הברחת נכסים באופן שמצדיק מומחה נוסף להערכת היקף הברחת הנכסים.
3 לפיכך, אני מורה למבקשת להגיש תצהיר משלים וגרסתה המלאה בדבר טענותיה לעניין
4 איזון המשאבים והזכויות הכספיות בין הצדדים לרבות הברחת הרכוש לה היא טוענת".
5 בנוסף, ניתנה הוראה למשיב להגיש תצהיר משלים ונקבע מועד לשמיעת השלמת חקירות
6 הצדדים. בסופו של יום, הוגשו מטעם המבקשת שני תצהירים משלימים ומטעם המשיב
7 תצהיר אחד. ביום 09/01/2023 נחקרו הצדדים ובאי כוחם סיכמו טענותיהם בעניין זה בעל
8 פה.
9
- 10 15. בהחלטה מיום 11/03/2023 נקבע, בין היתר, כדלקמן: "לאחר עיון בבקשה, בתגובת
11 המשיב, בתצהירי הצדדים ובמצורפים להם, ולאחר ששמעתי את עדויות הצדדים וסיכום
12 טענות באי כוחם בנושא, שוכנעתי לקבוע כי המבקשת לא הניחה בפני בית המשפט
13 תשתית ראייתית מינימלית, שיש בה כדי לתמוך בטענותיה בדבר הברחת/העלמת כספים
14 על ידי המשיב, באופן שיצדיק מינוי מומחה נוסף מטעם בית המשפט.
15 ראשית, המבקשת לא צירפה לבקשתה, לתצהירה ולתצהיר המשלים, אפילו לא מסמך
16 אחד שיש בו כדי לתמוך בטענותיה. בכלל זה, לא צורפו על ידה דפי חשבונות הבנקים שיש
17 בהם להעיד על העברות כספים חשודות כנטען על ידה.
18 מנגד, המשיב צירף לתגובתו לבקשה מיום 28.03.22 מכתב מטעם רו"ח החברות שבבעלות
19 המשיב (רו"ח ---). במכתב מפורט זה, נסתרו לכאורה כל טענות המבקשת בדבר שיקים
20 והעברות בנקאיות "חשודים" בחשבונות, שצוינו בסעיף 3 לחוות דעת רו"ח ---...
21 אף עדות המבקשת לא תרמה מאומה לביסוס טענותיה. המבקשת לא סיפקה הסבר מדוע
22 לא צורפו על ידה מסמכים התומכים בגרסתה, ולא היה בעדותה כדי לתמוך בטענותיה,
23 ולספק, ולו ראשית ראייה, המצדיקה מינוי מומחה נוסף בתיק...
24 גם בחקירתו הנגדית של המשיב לא מצאתי דבר המהווה ראשית ראייה להוכחת טענות
25 המבקשת והמצדיק את קבלת הבקשה למינוי מומחה נוסף בתיק.
26 להשלמת התמונה יש להוסיף, כי גם המומחה בעדותו בפניי טען, כי לא מצא בניירת
27 הבנקאית והחשבונאית שנמסרה לו טרם מתן חוות הדעת, כל נתון או מידע שיש בו להעיד
28 על הברחת הכספים הנטענת (עמוד 5 לפרוטוקול ישיבת 07.06.21)".
29
- 30 16. בתמ"ש (קריות) 1501/08 פלוני נ' אלמונית (פורסם במאגרים משפטיים, 15/09/2009) נקבע
31 כי: "הברחה" אינה רק מושג חשבונאי גרידא; הברחה דורשת נטל הוכחה מוגבר, כמעשה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

- 1 מרמה. נטל הוכחה זה דורש לשכנע את בית המשפט, כי התנהלות כספית בין בני זוג,
2 נעשתה בכוונה להוציא נכסים מגדר איזון או חלוקה".
3 בשים לב למפורט לעיל, לא שוכנעתי כי האישה עמדה בנטל ההוכחה המוגבר המוטל עליה
4 והוכיחה את טענתה לפיה האיש הבריח כספים.
5
- 6 17. בנוסף, מצאתי לדחות את טענות האיש בסיכומיו, לפיהן במסגרת איזון המשאבים בין
7 הצדדים, יש לחייב את האישה להשיב לו סך כולל של 496,213 ₪, המהווה את מחצית
8 החובות שנוצרו והמיסים ששולמו בגינם, בחברות שבבעלותו, כתוצאה מהזרמת כספים
9 לחשבון הבנק המשותף של הצדדים.
10 טענות אלה לא נטענו בכתבי הטענות מטעם האיש ומהוות הרחבת חזית אסורה. יתר על כן,
11 האיש בחר שלא לצרף את שאלות ההבהרה שנשלחו על ידו למומחה לתיק בית המשפט. על
12 פי האמור בתשובת המומחה לשאלה מספר 4 (מסמך מיום 16/11/2020), טענה זו של האיש
13 נדחתה על ידי המומחה. האיש גם בחר שלא לחקור את המומחה בעניין זה (או בכלל).
14 משכך, יש לקבוע בכל מקרה כי האיש לא הניח תשתית ראייתית מינימלית להוכחת טענותיו
15 בעניין זה.
- 16 18. כלל ידוע הוא כי משמינה בית המשפט מומחה, ככלל הוא יאמץ את קביעותיו, אלא אם כן
17 הונחו בפניו טעמים נכבדים ובעלי משקל ממשי המצדיקים סטייה מקביעות אלה (ראו
18 לעניין זה פסקי הדין בעמ"מ 27/06 בעניין פלונג, פורסם במאגרים משפטיים, 01/05/2006 ;
19 רע"א 4575/00 פלונג נ' אלמוני, פ"ד נה (2) 321, 332 (2001)).
20
21
- 22 19. אשר על כן, משנדחו טענות הצדדים כמפורט לעיל, אני מאמצת את קביעות המומחה בחוות
23 הדעת במלואן. כאן המקום לומר, שני הצדדים נמנעו מלהתייחס בסיכומיהם לשאלה איזו
24 משתי החלופות שהניח המומחה בחוות דעתו יש לאמץ.
25 לאחר עיון בחלופות המוצעות ולאור קביעותי כי תקופת החיים המשותפת הינה 'תקופה ב'
26 לפי חוות הדעת, אני מוצאת לאמץ את החלופה הראשונה, לפיה על האישה להעביר לידי
27 האיש סך של 13,433 ₪ לצורך סיום איזון המשאבים. אמנם מדובר באיזון מידי ואולם
28 בשים לב להיות הסכום זניח יחסית, שאין בו כדי להכביד על האישה (בשים לב לקביעותי
29 בעניין דירת המגורים ובהמשך פסק הדין, בעניין דמי השימוש), ויש בו כדי להביא לידי
30 סיום מהיר וסופי את ההתחשבות הכלכלית בין הצדדים. בנסיבות אלה יש לבכר את
31 החלופה הראשונה שתשחרר את הצדדים מקשר כלכלי מכביד ומיותר הכרוך באימוץ
32 החלופה השנייה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

רכב האינפניטי

1
2
3 20. לטענת האישה הרכב ניתן לה במתנה על ידי האיש, מנגד טוען האיש, שהרכב שייך לו בלבד,
4 הוא שעשה בו שימוש בלעדי, פוליסות הביטוח שצורפו היו על שמו בלבד ושולמו על ידו,
5 והוא הנהג היחיד שהיה מורשה לנהוג ברכב. בנוסף, אין מחלוקת שבמקביל האישה
6 השתמשה ברכב יוקרתי אחר מסוג מרצדס.
7 האיש צירף מסמכים לביסוס גרסתו: חוזה למכירת רכב מיום 11/08/2016 בין האיש
8 לחברת יורודרייב, על שם האיש בלבד והוא היחיד החתום עליו. החוזה כולל פרטים בדבר
9 רכב ה.ב.מ.וו שהיה בבעלות האיש ונמסר במסגרת עסקת החליפין והיתרה לתשלום
10 (220,000 ₪). צורף גם אישור של חברת יורודרייב מאותו יום לפיו הרכב נמכר לאיש בלבד.
11 בנוסף, צורף אישור בנק מזרחי טפחות על מתן הלוואה למימון הרכב מיום 18/08/2016
12 שניתן דרך חשבון אחת מהחברות בבעלות האיש (--- בע"מ). קרי, לא מהחשבון המשותף
13 של הצדדים. צורף גם אישור מחשבון הבנק המשותף של הצדדים, לפיו סך של 220,000 ₪
14 נמשך מהחשבון ביום 17/08/2016, וביום 18/08/2016 הועבר לחשבון סכום זה בהעברה
15 מחשבון אחר.
16 הרכב מושכן לטובת בנק מזרחי על ידי חברת --- בע"מ (ביום 28/08/2016).
17 משמע, האיש רכש את הרכב באמצעות עסקת חליפין בה מסר את רכבו הקודם, שהיה
18 בבעלותו הבלעדית, והיתרה שולמה באמצעות הלוואה שניתנה לאחת מהחברות שבבעלות
19 האיש.
20 אין חולק שהאיש עשה שימוש בלעדי ברכב, פוליסות הביטוח שצורפו היו על שם האיש
21 בלבד, שולמו על ידו, והוא הנהג היחיד שהיה מורשה לנהוג ברכב.
22 נוכח כל האמור, לא מצאתי היגיון בטענת האישה לפיה הרכב נרכש עבורה כמתנה, שעה
23 שהאיש עושה בו שימוש בלעדי במשך קרוב ל-8 שנים והיא לא הייתה מורשית לנהוג בו לפי
24 פוליסות הביטוח.
25 אף האסמכתאות שצורפו לבקשת האיש לצירוף ראייה מיום 03/04/2022, תומכות בטענתו
26 לפיה הרכב נרשם על שם האישה, לטובת קבלת הנחה בסך של 13,000 ₪ ממחיר פוליסת
27 הביטוח. האיש צירף את הפוליסה הראשונה לרכב (ששולמה על ידו, רשומה על שמו ולפיה
28 הוא הנהג היחיד המורשה לנהוג ברכב), וכן אישורי העדר תביעות על שם האישה אשר
29 שימשו לצורך קבלת ההנחה הנטענת בדמי הביטוח.
30
31 כאן המקום לציין, שאין חולק כי באותה עת האישה עשתה שימוש בלעדי ברכב יוקרתי
32 אחר מסוג מרצדס, אשר נרכש בחודש 06/2014 ונרשם על שמה. האישה בכתב הגנתה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 20738-09-17 ח' נ' ח'
תלה"מ 39969-11-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 8567-12-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 16281-05-19 ח' נ' ח'

- 1 בתמ"ש 20738-09-17, הודתה כי התובע מכר את רכבו "ורכש רכב אחר מסוג אינפיניטי",
2 ואף כי "בעת הנישואין היה לה רכב מפואר מסוג קאמרי מבית טויוטה אשר הוחלף לרכב
3 מסוג מרצדס ובהמשך למרצדס יוקרתית אף יותר".
4
- 5 21. משאין למעשה מחלוקת, כי בתקופת החיים המשותפים ואף לאחריה, כל אחד מהצדדים
6 עשה שימוש בלעדי ברכב יוקרתי אחר, ומשהוכח כי רכב האינפיניטי נרכש מכספים שאינם
7 משותפים לצדדים (עסקת טרייד אין בה מסר האיש את רכבו הקודם, שהיה בבעלותו
8 הבלעדית, והיתרה ששולמה באמצעות הלואה שניתנה לאחת מהחברות שבבעלותו), וכן
9 לקבלת גרסת האיש באשר לסיבה בגינה נרשם רכב האינפיניטי על שם האישה -
10 אני קובעת כי כל צד יוותר עם הרכב בו הוא עושה שימוש בלעדי, קרי - האיש עם רכב
11 האינפיניטי והאישה עם רכב המרצדס.
12 אני מורה כי בתוך 30 יום מהיום תחתום האישה על כל מסמך הדרוש עם העברת הבעלות
13 ברכב האינפיניטי על שם האיש. ככל והעברת הבעלות על שם האיש כרוכה בתשלום אגרה -
14 האיש הוא שישא בתשלום.
15
- 16 דמי שימוש ראויים
- 17 22. העתירה לתשלום דמי שימוש מושתתת על סעיפים 31 ו-33 לחוק המקרקעין. סעיף 31(א)(1)
18 לחוק המקרקעין קובע: **"...רשאי כל שותף, בלי הסכמת יתר השותפים להשתמש
19 במקרקעין המשותפים שימוש סביר, ובלבד שלא ימנע שימוש כזה משותף אחר".**
20 סעיף 33 לחוק המקרקעין קובע:
21 **"שותף שהשתמש במקרקעין משותפים, חייב ליתר השותפים לפי חלקיהם במקרקעין,
22 שכר ראוי בעד השימוש".**
- 23 23. ההלכה המנחה בסוגיית דמי שימוש, אשר ריכזה את מבחני הפסיקה ושיקולי בית
24 המשפט ניתנה בע"מ (ח"י) 356/06 נ' בן א' נ' ג' בן א' (פורסם במאגרים משפטיים,
25 02/09/2007):
26 **"באשר לשימוש בדירת בני זוג, ההלכה השאירה שיקול דעת לשופט, על פי הנסיבות
27 שלפניו, לקבוע מתי יהיה זכאי בן הזוג שאינו מתגורר בדירה לדמי שכירות ראויים.
28 בפס"ד זרקא נקבע, כי כל עוד לא נמנע משותף להשתמש בנכס המשותף איננו זכאי
29 לקבלת דמי שימוש ראויים. כך גם אם בפועל לא השתמש השותף בנכס המשותף. בע"מ
30 (ירושלים) 320/02 ורדה עפל-רפאלי נ' עמיחי עפל (לא פורסם) [פורסם בנבו] נכתב לעניין
31 זה:**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 20738-09-17 ח' נ' ח'
תלה"מ 39969-11-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 8567-12-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 16281-05-19 ח' נ' ח'

- 1 "אמת נכון הדבר, כאשר אחד מבני הזוג מואס בקשר הנישואין אין לחייבו להמשיך לגור
2 עם בן זוגו תחת קורת גג אחת, אולם אין פירושו של דבר שבן הזוג הנשאר בדירה הופך
3 באחת לשוכר בעל כורחו" (וראו גם בע"א 1492/90 זרקא נ' פארס (לא פורסם) [פורסם
4 בנבו], ואח')."
5
6 24. בהתאם להלכה הפסוקה, די בהוכחת קיומו של סכסוך בין הצדדים אשר אינו מאפשר חיים
7 תחת קורת גג אחת, כדי להכיר בזכותו של בן הזוג האחר לקבל פיצוי הולם עבור המשך
8 השימוש בדירה לאחר עזיבתו. שלילת דמי השימוש מבן זוג היוצא את דירת הצדדים תעשה
9 במקרים בהם אחד מבני הזוג מורחק מדירת המגורים עקב צו שיפוטי, או במקרים בהם
10 אחד מבני הזוג פועל לסיכול ביצוע של פירוק השיתוף, כמו גם עזיבה מרצון וביזמת בן הזוג
11 כפי שנקבע בהלכת "זרקא", כאשר בפסיקה מאוחרת כאמור נפסק כי אין המדובר בויתור
12 על הזכות לדמי שימוש "מעתה ועד עולם". ראו דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"מ
13 9881/05 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים משפטיים, 09/04/2006):
14 "...פשיטא כי העובדה שעקב סכסוך עוזב אחד מבני הזוג את דירת המגורים – אפילו
15 מרצונו – אינה מעידה כשלעצמה כי הוא מוותר על זכויותיו הקנייניות בדירה, ובכלל
16 זאת הזכות לשכר ראוי עבור השימוש'. דרכו של עולם שעם חלוף הזמן עלול הזמני
17 להפוך לקבוע, וכדי למנוע זאת מבקש הצד שכנגד לעמוד על זכויותיו...".
18
19 ראו גם דבריו של כב' השופט ג'יוסי בעמ"ש 50188-02-17 נ.מ. נ' ג.מ. (פורסם במאגרים
20 משפטיים, 08/06/2018):
21 "לדעתי, מלבד אותם מקרים בהם נשללה הזכות לדמי שימוש, נקודת המוצא בבחינת
22 סוגיה זו תהא כי יש לפסוק לבן הזוג העוזב את הדירה דמי שימוש. נכון להיום, זוהי
23 נקודת המוצא לאחר מועד הגירושין (ראו בע"מ 5357/06 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו]
24 (22.10.2006)), אולם, יתכנו מקרים בהם יש להקדים את תקופת הזכאות לפני
25 הגירושין, בין היתר, לאור העובדה כי יתכנו מקרים בהם מועד הגירושין הפורמלי מגיע
26 זמן רב לאחר המועד בו בני הזוג כבר אינם יכולים לגור ביחד. במה דברים אמורים?
27 דרכו של עולם היא שכאשר בני זוג מחליטים להיפרד, יציאתו של אחד מהם מבית
28 המגורים המשותף, היא לרוב בלתי נמנעת, אף אם לא נקלעו לסכסוך חריף ביניהם. כל
29 עוד אין סיבה המצדיקה לקבוע אחרת, יהא זה נכון לאפשר לבן הזוג היוצא מבית
30 המגורים לממש את זכותו לקבל דמי שימוש ראויים בעד חלקו, היות וברור כי במצב
31 זה, קיימת מניעה כי שני בני הזוג יעשו שימוש בבית המגורים המשותף. כמובן, תמיד

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

יש לשקול כל מקרה לגופו ונסיבותיו המיוחדות, ובמקרים מסוימים יהיה מוצדק להימנע מפסיקת דמי שימוש".

25. כאמור החיוב בדמי שימוש מסור לשיקול דעת בית המשפט, אשר בהתאם לנסיבות שלפניו, יקבע האם יש לזכות את בן הזוג שאינו מתגורר בדירה בדמי שימוש ראויים. בנסיבות שוכנעתי, כי יש לחייב את האיש בדמי שימוש בגין התקופה בה עשה שימוש בלעדי בדירת המגורים, מיום עזיבת האישה, היינו מיום 01/05/2017.

גרסאות הצדדים לעניין נסיבות עזיבת הדירה לא בוססו באופן מספק. מחד טען האיש כי האישה עזבה את דירת המגורים מרצונה, ומנגד טענה האישה, כי עזבה את דירת המגורים בשל אלימות האיש ומלבד תיעוד על תלונה אחת שהגישה למשטרה ונסגרה, לא צרפה כל ראיה. עם זאת, אין בעובדה כי האישה עזבה את דירת המגורים כדי להוות ויתור על זכותה לדמי שימוש ראויים. הצדדים תיארו בכתבי טענותיהם את מערכת היחסים העכורה שביניהם, באופן שיציאת אחד מהם את דירת המגורים היתה בלתי נמנעת, ואין בה כדי לשלול מהאישה את זכותה.

בהקשר זה יצוין, כי האישה צירפה לתצהירה מיום 27/08/2019 תמליל דיון בבית הדין הכנסייתי, במסגרתו הודה האיש, כי לאחר שהאישה עזבה את דירת המגורים, הוא החליף את מנעול הדירה פעמיים ומנע את כניסתה אליה.

נוכח המפורט לעיל, ולאור המגמה בפסיקה, לפיה די בהוכחת קיומו של סכסוך בין הצדדים אשר אינו מאפשר חיים תחת קורת גג אחת, כדי להכיר בזכותו של בן הזוג האחר לקבל פיצוי הולם עבור המשך השימוש בדירה לאחר עזיבתו, כמו גם בשיקול הדעת הרחב המסור לבית המשפט בקביעת דמי שימוש ראויים בתביעות בין בני זוג, הגעתי לכלל מסקנה כי האישה זכאית לתשלום דמי שימוש ראויים מהאיש, החל מיום עזיבתה את דירת המגורים ועד למועד מכירת דירת המגורים.

הואיל ושיעור דמי השימוש הראויים לא בורר במהלך ההליך, אני מורה לצדדים לפנות לשמאי מטעם בית המשפט, מר שי כהן, שבמסגרת עדכון השמאות לשווי הדירה למכירה, כמפרט בסעיף 13 לפסק הדין, יעריך גם את שווי דמי השכירות הראויים בגין דירת המגורים. על הבעל יהיה לשלם לאישה מחצית משווי דמי השכירות הראויים לתקופה מיום עזיבתה את הבית ועד למכירת הדירה בפועל.

הבעל יהיה רשאי לקזז את תשלומי דמי השכירות/השימוש בהם חוייב מחלקה של האישה (מחצית) מתשלומי המשכנתא ששולמו על ידו מיום 1.5.2017 ועד לסילוק המלא של הלוואת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

1 המשכנתא. למען הסר ספק, כונסי הנכסים יהיו אחראים לביצוע ההתחשבות הכוללת בגין
2 תשלומי המשכנתא ודמי השימוש במסגרת פירוק השיתוף וחלוקת התמורה בין הצדדים.
3

תלה"מ 18-11-39969

טענות האיש בתמצית

7 26. לטענת האיש, במסגרת הליכי הגירושין בין הצדדים, פעלה האישה להשגת ראיות באופן
8 בלתי חוקי, תוך הפרה של הוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת
9 הפרטיות").

10 לגרסתו, לאחר שעזבה האישה את דירת המגורים במהלך חודש מאי 2017, ביום 24/07/17
11 היא נכנסה לדירת המגורים ללא ידיעת האיש וגנבה דיסק קשיח שהיה מחובר למצלמות
12 האבטחה בדירה, ובו אוחסנו הסרטונים ממצלמות האבטחה שצולמו עד מספר חודשים
13 לפני כן.

14 האיש טוען כי גילה את דבר הגניבה במהלך דיון בתיק הגירושין בין הצדדים בבית הדין
15 הכנסייתי, בו הציגה האישה את הראיות הפסולות אותן השיגה בניגוד לחוק. עוד נטען, כי
16 האישה עשתה שימוש נוסף בצילומים, והציגה אותם לבני משפחתה ולצדדים נוספים
17 במטרה לפגוע בו ולביישו.

18 בכתב התביעה נטען גם, כי האישה התקינה תוכנת ריגול ומעקב בטלפון הסלולרי שלה, כדי
19 לעקוב אחר רכב האינפנייטי של האיש, וזאת באמצעות מערכת האיתור המותקנת ברכב.
20 לתצהירו צירף האיש תמליל שיחה עם נציגת איתור וטען שיעתור לזימונה לעדות לדיון
21 ההוכחות בתיק.

22 לגרסת האיש, פעולות האישה מהוות הפרה של סעיפים שונים בחוק הגנת הפרטיות, סעיף
23 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ואף מהוות עוולה של הפרת חובה חקוקה לפי סעיף
24 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

25 האיש עתר לפיצוי בשיעור של 150,000 ₪, המהווה כפל הפיצוי ללא הוכחת נזק, כקבוע
26 בסעיף 29א' לחוק הגנת הפרטיות.
27

טענות האישה בתמצית

29 27. לטענת האישה, היא מעולם לא פעלה להשגת ראיות לא חוקיות. לגרסתה, דירת המגורים
30 משותפת לשני הצדדים, וכך גם מצלמות האבטחה, שנרכשו על ידי הצדדים בהסכמה
31 ושימשו את שניהם. בכתב ההגנה טענה, כי מעולם לא גנבה את הדיסק הקשיח כנטען, אך
32 השתמשה בצילומים ממצלמות האבטחה, לצורך הוכחת טענותיה בדיונים שהתנהלו בין

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

1 הצדדים בבית הדין הכנסייתי. לטענתה הצילומים מעולם לא הוצגו על ידה לקרובי
2 משפחה או לצדדים שלישיים נוספים. האישה צירפה לכתב התביעה העתק מתלונת האיש
3 למשטרה בעניין, לפיה התלונה נסגרה בעילה של "אין עבירה פלילית".
4 עוד טענה, כי מעולם לא התקינה תוכנת ריגול או מעקב בטלפון הסלולרי שלה, לצורך מעקב
5 אחר הרכב בו השתמש האיש.
6

דין

7
8 28. אשר לטענות בדבר התקנת תוכנת הריגול - בישיבת 18/09/2019 הגיעו ב"כ הצדדים
9 להסכמה אשר קיבלה תוקף של החלטה, ולפיה "אנחנו מסכימים למסור את מכשיר הטלפון
10 הסלולרי של הנתבעת לבדיקת מומחה כולל בדיקה באיתוראן האם היתה רשומה כזאת
11 תוכנת מעקב או לא". בסופו של יום, בדיקת מומחה כאמור לא התקיימה, והאיש אף ויתר
12 על טענותיו בעניין זה בסיכומיו (ראו סעיף 9 לסיכומי האיש).
13 משכך, מצאתי לדחות טענות האיש בעניין זה.
14

15 29. אשר לשימוש הנטען בסרטוני המצלמות – ראשית, האיש הודה בעדותו כי המצלמות
16 הותקנו בהסכמה והיו שייכות לשני הצדדים ראו בעמוד 22 לפרוטוקול ישיבת 18/09/2019 :

17 "ש. המצלמה הזאת היתה מאז ומתמיד של שניכם?

18 ת. אמרתי שכן...

19 ש. המצלמה של שניכם ושימשה את שניכם.

20 ת. אני שילמתי עבורה, בידיעת שנינו.

21 ש. מותר לשניכם להשתמש במצלמה?

22 ת. מותר להשתמש בהחלט, אבל בין להשתמש ובין לגנוב. היא חשדה שאני בוגד
23 בה".
24

25 כן יש לציין שתלונת האיש למשטרת ישראל בעניין זה נסגרה בעילה של "אין עבירה
26 פלילית".
27

28 30. האיש לא ביסס טענתו, לפיה האישה הציגה את הסרטונים לבני משפחה ולצדדים נוספים
29 במטרה לפגוע בו ולביישו. בהקשר זה לא הוצגו על ידו ראיות כלשהן לתמיכה בטענה זו
30 והאיש אף לא זימן עדים רלוונטיים, ככל שהיו.
31 ראו עדותו בעניין זה בעמוד 22 לפרוטוקול:

32 "ש. האם ידוע לך מצדדים שלישיים שראו את הממצאים?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 20738-09-17 ח' נ' ח'
תלה"מ 39969-11-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 8567-12-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 16281-05-19 ח' נ' ח'

- 1 ת. אין לי הוכחה חותכת".
2 הלכה למעשה, האיש אף זנח טענותיו בעניין זה בסיכומיו.
3 אשר על כן, מצאתי לדחות רכיב זה בטענותיו לעניין אופן השימוש בסרטוני המצלמה.
4
5 האיש כלל לא הציג בפני בית המשפט את הפרסום עצמו, אשר נטען כי בוצע על ידי האישה
6 וגרם להפרת פרטיותו ולביושו. כאן המקום להזכיר את ההלכה הנוהגת, לפיה בעל דין
7 הנמנע מלהציג ראיה רלוונטית המצויה בחזקתו ללא הצדק סביר, יפעל הדבר לחובתו (ראו:
8 ע"א 547/78 נועה שרון ואח' נ' יוסף לוי, פ"ד לה (1) 736).
9
10 30. האישה הודתה כי עשתה שימוש בצילומים, ובעדותה אף טענה כי אכן נטלה עימה את
11 הדיסק הקשיח בו אוחסנו הצילומים מדירת המגורים (עמוד 36 לפרוטוקול ישיבת
12 18/09/2019), אולם טענה כי עשתה זאת בהינתן שהמצלמות הן רכוש משותף של הצדדים,
13 ואך ורק לצורך הוכחת טענותיה בדיונים שהתנהלו בין הצדדים בבית הדין הכנסייתי.
14
15
16 31. סעיף 18(1) לחוק הגנת הפרטיות קובע:
17 "הגנות מה הן
18 18. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה ב אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין-שיפוטית
19 על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא
20 כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור".
21
22 סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע קובע, בין היתר, כי פרסום שנעשה על ידי בעל דין או בא
23 כוחו, שנעשה תוך כדי דיון שיפוטי בבית דין דתי, לא יהווה עילה למשפט פלילי או אזרחי.
24 על פי הנטען בכתב התביעה ובסיכומים, הפרסום נעשה במהלך דיון בבית דין הכנסייתי.
25 ככזה, הוא נופל בגדרה של הוראת סעיף 13(5) האמורה.
26 הוראת סעיף 13(5) קובעת העדר חבות ביחס לפרסומים הנופלים בגידרה, והיא פורשה
27 בפסיקה פירוש רחב, תוך שנקבע כי היא חלה על כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב
28 משלביו השונים (ע"פ 364/73 שלמה זיידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד כח(2) 620).
29 עוד נקבע בפסיקה, כי ההגנה הקבועה בסעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע היא הגנה
30 מוחלטת, וכי "החיסוי משתרע על כל צעד הננקט בקשר עם ההליך, בכל שלב משלביו
31 השונים" (ראו דברי השופט סולברג בת"א (שלום ירושלים) 10151/03 איתי סויסה ואח' נ'
32 מעריב ואח' (פורסם במאגרים משפטיים, 2004) וההפניות שם).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-09-20738 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-11-39969 ח' נ' ח'
תלה"מ 18-12-8567 ח' נ' ח'
תלה"מ 19-05-16281 ח' נ' ח'

1 גם בספרות צוין, בכל הנוגע לתחולתה המוחלטת של ההגנה בסעיף 13(5) לחוק איסור לשון
2 הרע, כי "נראה שגם לצורך תחולתה של הגנת סעיף 13 אין רלוונטיות לשאלה, אם המפרסם
3 פרסם את הדברים בתום לב או בזדון" (א' שנהר, דיני לשון הרע, תשנ"ז-1997, בעמוד 193).
4 משכך הם פני הדברים, ובהינתן שעל פי קביעותיי לעיל, פרסומי הסרטונים מהמצלמות
5 המשותפות על ידי האישה, בוצעו במהלך דיון בבית הדין הכנסייתי, הרי שעומדת לה הגנה
6 'מוחלטת' בעניין, בהתאם להוראות סעיף 18(1) לחוק הגנת הפרטיות, ביחד עם סעיף 13(5)
7 לחוק איסור לשון הרע.
8 אשר על כן, ומשנדחו כל טענות האיש כמפורט לעיל, אני מורה על דחיית התביעה בתלה"מ
9 39969-11-18.

10
11 31. לאור כל המקובץ, אני פוסקת כדלקמן:

- 12 א. תביעת האיש לפירוק שיתוף התקבלה – הצדדים יפעלו כמפורט בסעיף 13 לפסק
13 הדין.
14 ב. התביעות ההדדיות לאיזון משאבים התקבלו כמפורט בסעיף 19 לפסק הדין.
15 ג. עתירת האיש לסעד הצהרתי בעניין רכב האינפנייטי – התקבלה כמפורט בסעיף 21
16 לפסק הדין.
17 ד. תביעת האישה לדמי שימוש ראויים - התקבלה כמפורט בסעיף 25 לפסק הדין.
18 ה. תביעת האיש לפיצויים בגין הפרת חוק הגנת הפרטיות – נדחתה כמפורט בסעיף 30
19 לפסק דין.
20 ו. לאור התוצאה אליה הגעתי, לכאורה לא היה מקום לפסוק הוצאות.
21 עם זאת, נוכח התנהלות האישה לאורך ניהול ההליכים והחלטותיי בעניין זה (ראו
22 לדוגמה: סעיף 10 להחלטתי מיום 16/08/2021, סעיף 5 להחלטתי מיום 27/04/2022
23 וסעיף 5 להחלטתי מיום 11/03/2023), ובשים לב להוצאות בסך 5,000 ₪ שנפסקו
24 בעניין זה לחובת האישה בהחלטה מיום 14/07/2022, אני מחייבת את האישה
25 בהוצאות האיש, בסך כולל של 15,000 ₪.
26
27

28 פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

29
30
31
32 המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיקים שבכותרת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 20738-09-17 ח' נ' ח'
תלה"מ 39969-11-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 8567-12-18 ח' נ' ח'
תלה"מ 16281-05-19 ח' נ' ח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

ניתנה היום, י"ט אייר תשפ"ד, 27 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

שלי אייזנברג, שופטת - נשיאה

13
14
15
16